

عنوان مقاله:

تحلیل گناهکاری جمشید در آیین زرتشت با رویکرد نشانه شناسی فرهنگی

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 13، شماره 49 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

شکوه السادات تابش - UNIVERSITY OF ISFAHAN

سعید شفیعیون - UNIVERSITY ESFAHAN

خلاصه مقاله:

رویکرد نشانه شناسی فرهنگی با آشکارسازی فرایند شکل گیری معنا و مشخص کردن ارزش ها و هنجارها در متن توسط لوتمان (۱۹۲۲-۱۹۹۳م) پایه گذاری شد. این رویکرد با تمرکز بر نحوه تعامل سپهرهای نشانه ای مختلف، امکان جدیدی را در بررسی رخدادهای فرهنگی فراهم کرد تا نحوه تولید متن در یک سپهر نشانه ای روشن شود. متون اسطوره ای دینی به عنوان یکی از منابع برجسته فرهنگی، بستری مناسب برای به کارگیری نظریه نشانه شناسی فرهنگی است. در پژوهش حاضر، از این الگو در متن اسطوره ای دینی اوستا استفاده شده تا با انتخاب شخصیت جمشید، به نحوه مشروعیت زدایی از آیین مهرپرستی و مشروعیت زایی و چگونگی تولید معنا در آیین زرتشتی پرداخته شود. در این دیدگاه، جمشید در دوگانه تقابلی (خود و دیگری)، تکوین یافته ایزدشاه آیین مهری است که با کم رنگ شدن اندیشه های ودایی و توسعه سپهر نشانه ای زرتشتی، شخصیت گناهکاری گرفته است. در این مقاله، گناهکاری جمشید از طریق بررسی ورود وی به سپهر نشانه ای جدید، با سازوکار جذب و طرد فرهنگ دیگری و تولید متن و تثبیت فرهنگ خودی (زرتشتی) تحلیل شده است.

کلمات کلیدی:

سپهر نشانه ای، گناه، نشانه شناسی فرهنگی، نظریه لوتمان، sin, Jamshid, Lotman's Theory, Cultural Semiotics, semiosphere, جمشید.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836037>

